

РЕШЕНИЕ

№ 6094

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Антон Стефанов, като разгледа дело номер **6086** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 25078316/07.05.2021 г. по описа на Софийски районен съд от Е. И. Т., чрез адвокат И. срещу Решение № 20095799/15.04.2021 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), гражданско отделение, 128 състав по гр. дело № 40455 по описа за 2020 г.

С процесното решение е отхвърлена жалбата на касатора срещу Решение от 06.12.1993 г. на О. – О. купел - С., с което е отменено Решение от 30.06.1993 г. на О. О. купел – С., с което е възстановено правото на собственост на И. П. М. върху имот с площ от 9.930 дка.

В касационната жалба са изложени твърдения, че решението на СРС е неправилно, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, при съществени процесуални нарушения, преграждащи правото на възстановяване на собствеността върху имота. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът, чрез адвокат И. поддържа жалбата.

Ответникът не се представява и не взема становище по жалбата

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От представеното удостоверение за наследници от 20.02.2015 г., издадено от Столична Община, район С., се установява, че Е. И. Т. е наследник на И. П. М. като негова внучка.

През 1958 г. И. П. М. е подал заявление-декларация до председателя на ТКЗС-Горна баня за включване в стопанството на 27 980 кв.м. от неговата обработваема земя, индивидуализирана подробно в описа към декларацията.

На 27.05.1992 г. дъщерята на И. М. – М. И. Т., е сезирала О. – О. купел със заявление за възстановяване на собствеността върху земеделските земи на наследодателя й. В заявлението са посочени 4 имота, а именно: ниви, 1 овощна градина и 1 ливада.

С решение № 44ГБ от 30.06.1993 г. на ПК-О. купел, е възстановено правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници, на наследниците на И. П. М. върху нива от 9.950 кв.м., находяща с в землището на кв. Горна баня, м.“Барите“, представляваща имот № 376, парцел 966 заявена под № 3 в молбата-декларация за членство в ТКЗС. Впоследствие, през 1993 г., ПК-О. купел е издала друго решение, с което е отменила по-рано постановеното решение № Р44ГБ от 30.06.1993 г. В мотивите на последното е посочено, че е подадено заявление от М. Т. за отказ от възстановения й имот поради несъответствие на издадената за него скица и действителното му местоположение, както и поради новопостъпили документи, установяващи наличието на споразумение на наследниците на братята А., Д. и И. М. за възстановяване на имотите им.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на касатора чрез изпращане на съобщение на 23.04.2021 г., поради което следва, че подадената чрез СРС на 07.05.2021 г. жалба /вх. № 25078316/ е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Настоящият състав на касационната инстанция намира, че с решение № 3651/07.07.2020 г., по адм. дело № 775/2020 г. по описа на АССГ, XIX касационен състав, е приел, че оспореното решение от 06.12.1993 г. на О. О. купел /настояща ОСЗ „3.“ е валидно, допустимо като издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, в съответната форма при установените административно производствени правила. С последното АССГ е отменил по частната жалба на Е. И. Т. решение № 263591/03.11.2019 г., постановено по гр. дело № 26672/2019 г. по описа на Софийския районен съд, в частта му имаща характер на определение, с която е оставена без разглеждане жалбата й срещу решение от 06.12.1993 г. на Об.ПК О. К. /настояща ОСЗ „3.“ и производството по делото е прекратено, върнал е делото на друг състав за ново произнасяне съобразно дадените указания и е оставил в сила

решение № 263591/03.11.2019 г., постановено по гр. дело № 26672/2019 г. по описа на Софийския районен съд в частта му, с което е отхвърлена жалбата на Е. И. Т. против решение от 06.12.1993 г. на О. О. К. за обявяване на неговата нищожност.

С Решение № 20095799/15.04.2021 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), гражданско отделение, 128 състав по гр.д № 40455 по описа за 2020 г. е отхвърлена жалбата на касатора срещу Решение от 06.12.1993 г. на О. – О. купел - С., с което е отменено Решение от 30.06.1993 г. на О. О. купел – С., с което е възстановено правото на собственост на И. П. М. върху имот с площ от 9.930 дка.

Видно от съдържанието на решението от 06.12.1993 г., същото е издадено от ПК О. купел по повод постъпила молба – заявление от М. И. Т. относно имот – нива 9.930 дка, находяща се в местността Барите пл. № 966 кадастрален лист 376 и последвал въвод във владение и скица от 27.10.1993 г. Установява се, че поради неправилно определяне на местонахождението на имота, в заявлението на Т. се посочвало, че издадената скица, която била от 27.10.1993 г. не отговаряла на имота заявен от молителката през 1992 г., който би трябвало да ѝ бъде възстановен. Заявено било, че се отказва от този имот, който е предмет на издадената скица и въвода. В заявлението е посочено, че Т. не възразявала за направената делба между братята К., А., Д. и И. М.. В решението е отразено, че в О. на 06.12.1993 г. постъпило споразумение от наследниците на братя К., А., Д. и И. М., във връзка с начина на връщането на отделните имоти на наследниците.

При установените обстоятелства било взето решение за имот – нива 9.930 дка. местността Барите, с което се отменя изцяло решение № 44-ГБ 30.06.1993 г. и всички други предварителни такива, издадени на името на наследниците на И. П. М.. Издадената скица от 27.10.1993 г. и въвода във владението също са отменени. Предвидено е за този имот да се определи по направеното споразумение истински собственик, като се издаде ново решение, скица и се направи въвод във владение. За наследниците на И. П. М. е следвало да се издаде ново решение.

Съгласно чл. 10 от ЗСПЗЗ, в редакция към м.12.1993 г., се възстановяват правата на собствениците или на техните наследници върху земеделските земи, притежавани преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства или държавни земеделски стопанства и включени в тях или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации, както и когато те са били включени в трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации и се намират в строителните граници на населените места, освен ако върху тях законно са построени сгради от трети лица или ако е отстъпено право на строеж и строежът на законно разрешена сграда е започнал или ако върху тях е отстъпено право на строеж на физически лица, строежът не е започнал и законоустановените срокове не са изтекли, но имотът, върху който е отстъпено правото на строеж, е единственият жилищен имот за получилия правото на строеж в същото населено място към датата на отстъпеното право на строеж и до влизането на този закон в сила. При възстановяване на правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници, в решението се описват размерът и категорията на имота, неговото местоположение, границите, съседите, както и ограниченията на собствеността и основанията за тях. В разпоредбата на чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ /ред. към 1993 г./, към решението се прилага скица на имота, заверена от поземлената комисия, а за имоти в строителните граници на населените места - и от техническата служба на общината.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на СРС, че решение от 06.12.1993 г. на О. О. купел – С., с което е отменено решение № Р44ГБ/30.06.1993 г. на ПК О. купел е правилно. Това е така, защото видно от представеното по делото заявление от М. И. Т. собственооръчно е посочила, че възстановеният ѝ имот, не отговаря на този, който би трябвало да ѝ се възстанови, поради което се е отказала от него, както е и направила изявление, че не възразява срещу направената делба между братя М.. Административният орган се е съобразил с волята на заявителката.

За Е. И. Т. остава възможността да поиска от О. О. купел – С., издаване на ново решение, с което да ѝ се възстанови друг имот, различен от този, възстановен с решение № 44ГБ от 30.06.1993 г., в случай, че същата разполага с документи и други доказателства, че е наследник на лице – собственик на такъв имот, който е бил включен в ТКЗС и че на налице предвидените за това законови предпоставки.

Във връзка с изложеното настоящата касационна инстанция намира, че решението на СРС е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София - град, XXIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20095799/15.04.2021 г., постановено от Софийския районен съд, гражданско отделение, 128 състав по гр.д № 40455 по описа за 2020 г. Решението е окончателно.